

Крім того, на думку Мізеса, тільки фіксовані обмінні курси сумісні зі справжньою демократією, а інфляційна політика, що передбачена плаваючими валютними курсами, по суті, антидемократична: «Демократичний контроль – це бюджетний контроль. Уряд має лише одне джерело доходів – податки. Без згоди парламенту будь-яке оподаткування незаконно. Але якщо в уряду є інші джерела доходу, воно може звільнитися від парламентського контролю». [4]

Список літератури:

1. Уерта де Сото Х. На захист євро: підхід австрійської школи // Питання економіки. – 2012. – № 11. – С. 201 – 210.
2. Friedrich Hayek, *Law, Legislation and Liberty: A New Statement of the Liberal Principles of Justice and Political Economy, Volume III. The Political Order of a Free People* 1979, pp. 9 – 10. Retrieved from [Law, Legislation and Liberty](#).
3. Mises, Ludwig von. 1912. *The Theory of Money and Credit*. New Haven, Conn.: Yale University Press, 1953. pp. 251 – 253. Retrieved from <http://mises.org/books/tmc.pdf>.
4. Thornton, *The Economics of Prohibition*, 2006, pp. 45 – 67. Retrieved from [The Economics of Prohibition](#).

Гуменна О.В.

Національний університет
«Кієво-Могилянська академія»
декан факультету економічних наук,
к.с.н., доцент

КРЕАТИВНІ ХАБИ ЯК ЯДРО КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ

Сучасні швидкі зміни в глобальних процесах творення і впровадження винаходів свідчать про те, що вся економіка майбутнього буде креативною. Креативність економіки є визначенням її якості, так само як і ефективність. Економічний вимір креативності полягає у виявленні її впливу на підприємництво, генерування і стимулювання інновацій, підвищення продуктивності та економічний розвиток.

Сучасний стан формування «креативної інфраструктури» в Україні відображає її урбаністичну орієнтацію (центри креативного розвитку в провідних українських містах – Київ, Львів, Дніпро,

Одеса, Харків, Запоріжжя й інші) та кластерну модель організації (ІТ-сфера, мистецтво, освіта, дизайн). Водночас в Україні поки що не створено повноцінної інфраструктури, хоча активно розвиваються різноманітні організаційні креативні хаби: коворкінги, майстерні, інкубатори, лабораторії і кластери. Ці нові простори дають змогу більшій чисельності людей продуктивно реалізувати й розвивати власні таланти та творчі здібності.

Найчастіше в ЄС під креативними хабами розуміють організації, що використовують свою площу та інфраструктуру для нетворкінгу, організаційного та бізнес-розвитку в сфері культури і творчих індустрій [1].

Відповідно до Глосарію креативних індустрій, креативний хаб – це творчий центр, який надає простір та забезпечує умови для творчої роботи; спосіб організації роботи, в основі якого лежить динамічне поєднання різноманітних талантів, дисциплін та навичок для посилення інноваційного потенціалу певного проекту [2].

Ми розглядаємо креативний хаб набагато ширше, не обмежуючись лише культурними індустріями: на наш погляд, креативні хаби – це багатофункціональні території або центри для розвитку творчого підприємництва, інкубації ідей і продуктів [3]. Креативні хаби є одночасно ядром та основною інфраструктурною одиницею креативної економіки.

Цікавим є дослідження, яке було проведено на замовлення Європейської мережі креативних хабів, – це понад 100 опитувань та 12 глибинних інтерв'ю, а також проаналізовано діяльність понад 200 хабів. Встановлено, що існує величезна різноманітність креативних хабів з громадським, приватним та державним управлінням. Близько третини з них не отримують державного фінансування. Подальші дослідження повинні будуть розділяти хаби на підгрупи, тому що вони мають різні бізнес-моделі і потребують різної підтримки [1]. Головне, що є засадничим: всі креативні хаби ставлять перед собою одну і ту ж мету – забезпечити позитивні зміни в бізнесі, економіці та суспільстві.

Світова практика свідчить, що найбільшого успіху досягають креативні хаби при університетах, де фактично створені найсприятливіші умови для інкубації ідей та подальшої її комерціалізації.

Нижче наведено рейтинги університетів за 2018 рік, які свідчать, що інноваційність університетів, їхні розробки визначають і статус університету (дослідницький), і зумовлюють найвищі позиції серед глобальних освітніх рейтингів.

Таб. 1. ТОП-10 університетів світу в 2018 р.

Найкращі університети світу (THE World University Rankings*)			Рейтинг QS (GRADUATE EMPLOYABILITY RANKING**)			Найінноваційніші університети світу (Reuters Top 100***)		
Місце	Університет	Країна	Місце	Університет	Країна	Місце	Університет	Країна
1	Університет Оксфорду	Велика Британія	1	Університет Стенфорду	США	1	Університет Стенфорду	США
2	Університет Кембріджу	Велика Британія	2	Каліфорнійський університет Лос-Анджелесу	США	2	Масачусетський технологічний інститут	США
3	Каліфорнійський технологічний інститут	США	3	Університет Гарварду	США	3	Університет Гарварду	США
4	Університет Стенфорду	США	4	Сіднейський Університет	Австралія	4	Університет Пенсильванії	США
5	Масачусетський технологічний інститут	США	5	Масачусетський технологічний інститут	США	5	Університет Вашингтону	США
6	Університет Гарварду	США	6	Університет Кембріджу	Велика Британія	6	Університет Техасу	США
7	Університет Принстону	США	7	Університет Мельбурну	Австралія	7	Католицький Університет Льовену	Бельгія
8	Імперський коледж Лондона	Велика Британія	8	Університет Оксфорду	Велика Британія	8	Імперський коледж Лондона	Велика Британія
9	Чиказький Університет	США	9	Університет Берклі	США	9	Університет Північної Кароліни	США
10	Швейцарський федеральний технологічний інститут Цюріха	Швейцарія	10	Університет Цінхуа	Китай	10	Університет Вандер-Більту	США
	Пенсильванський Університет	США						

*<https://www.timeshighereducation.com/news/world-university-rankings-2018-results-announced>

**<https://www.topuniversities.com/university-rankings/employability-rankings/2018>

***<https://www.reuters.com/article/us-amers-reuters-ranking-innovative-univ/reuters-top-100-the-worlds-most-innovative-universities-2018-idUSKCN1ML0AZ>

Звертаючи увагу на рейтинг найбільш інноваційних університетів світу, визначальним є те, що зазначені університети роблять найбільше у просуванні науки, розробки нових технологій і управління глобальною економікою. При кожному з них створена відповідна інфраструктура для навчання студентів і аспірантів, для проведення їхніх наукових досліджень, а також інноваційна інфраструктура, зокрема креативні лабораторії і хаби. Так, у Стенфорді працює хаб з інновацій, співпраці та творчості — Stanford d.school. Там навчають креативному методу для вирішення проблем різної складності — дизайн-мислення. А у Массачусетському технологічному інституті працює MIT Media Lab — міждисциплінарна дослідницька лабораторія, що займається проектами, спрямованими на зближення технологій, мультимедіа, науки, мистецтва і дизайну. За роки існування MIT Media Lab встигла допомогти Lego створити нові конструктори, винайшла мову програмування для дітей Scratch, а також співзасновник започаткувала проєкт Computer Clubhouse (мережа освітніх клубів для дітей та підлітків) [4].

В рейтингу переважають університети США, які доволі давно працюють за моделлю «потрійної спіралі». В 2018 р. в ТОП-10 найінноваційніших потрапив Католицький Університет Льовену, де всі освітні програми базуються на інноваційних дослідженнях його вчених і професорів – тут також створена мережа лабораторій та хабів.

В сучасній глобальній економіці все доволі легко скопіювати. І невдовзі половина робочих місць в традиційних сферах зникне, проте в креативних індустріях такі робочі місця будуть створюватися шаленими темпами. Креативна економіка впливає на систему освіти, молодь, інвестиційну привабливість товарів, регіонів, країни в цілому. На етапі переходу від ринкової економіки до креативної з бурхливим ростом технологій головними цінностями стають персонал, його творчі можливості, нестандартний підхід до справи, що може забезпечитися через модель креативних хабів при університетах.

Список літератури:

1. Креативные хабы: миссия и потребности [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.culturepartnership.eu/article/kreativnie-habi-missiya-i-potrebnosti>
2. Глосарій креативних індустрій [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uccs.org.ua/hlosarij-kreatyvnykh-industrij/>
3. Україна 2030: Доктрина збалансованого розвитку / О. Жилінська (наук.ред.), Л. Антоноук, О.Гуменна та ін. – Львів : Кальварія, 2017. – 168 с.
4. Іванова Віра. Як найбільш інноваційні вищі світу розвивають креативність студентів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://nachasi.com/2018/09/12/innovatsijni-universytety-svitu/>